

9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

Ίακωβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραὰμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

"Ηχος πλ.δ'. Έωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ογ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἁγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἔπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

έννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι δὲ Θεός (**ἐκ γ'**). Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκένραξα, ιστῶμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα σ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἅχος Πᾶν Νη ω

K Νη — "υ ν ν ν φι ι ι ε ρ ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ ν ν ν φι ι ι ι ε ρ Κυ φι ι ε ε
 κεκ φα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η
 σε ε ε ω ω ω ως μου ρ εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου
 σο ο ον μου Κυ ν ν ν φι ι ι ι ε ρ
K Νη α τευ θυν θη η τω η προ σε ε εν χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ρ ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε φι ι ι νη
 η η ει σα κουσουμου Κυ ν ν ν φι ι ι ι ε ρ

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου ρ χ

H Νη ου Κυ ν φι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ ν φαν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν
M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο
 νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις
S^{Nη} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
 αν και ου μη συν δν α α σω με τα των ε κλε κτων α αν
 των
P^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με ^θ ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
 την κε φα λην μουν
O^{Nη} τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
 τρας οι κρι ται αν των
A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δν
 θη σαν ^θ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^θ δι
 ε σκορ πι σθη τα ο στα αν των πα ρα τον Α

δην
O ^{Nη} τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο
 φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
 χη ηνμου

Φ ν λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη
 σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
 με νων την α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
 ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

θω
Φ ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω
 νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

E ^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
 μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α παγγελω

E ^{Nη} ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το πνευ μα μου
 και συ εγ νως τας τριβουςμου

E ^{Nη} ν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^v ^{δλ}

K ^{Nη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^v ^{δλ}

A ^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω αν την ψυχηνμουν ^v ^{δλ}

E ^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω αντων ^v ^{δλ}

Π ^{ρο} σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^v ^{δλ}

P ^{Nη} ν ν σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε ^χ

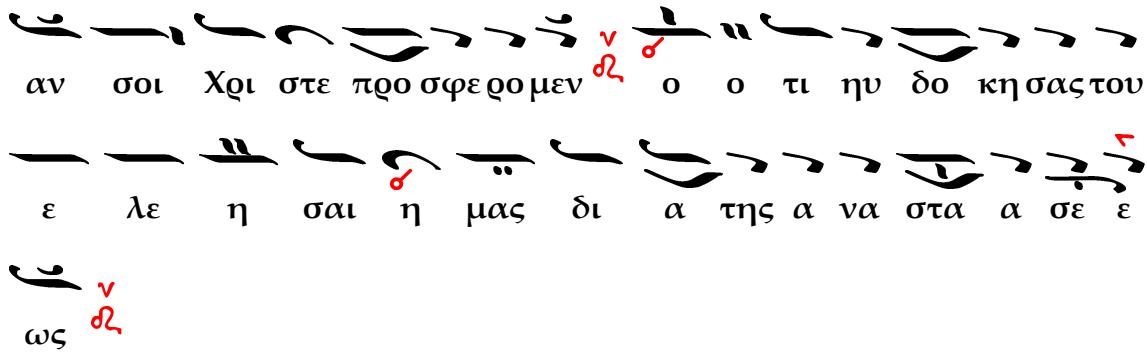
ο ο τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ^v ^{δλ}

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ^Δ ^{δλ} του ε ξο

μο λο γη σασθετω ο νο μα τι σου ^v ^{δλ}

E ^{Nη} σπε ρι νον ν μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

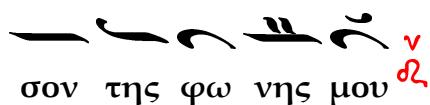

 αν σοι χρι στε προ σφερο μεν **ρ** ο ο τι ην δο κησας του
 ε λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε
 ως **ρ**

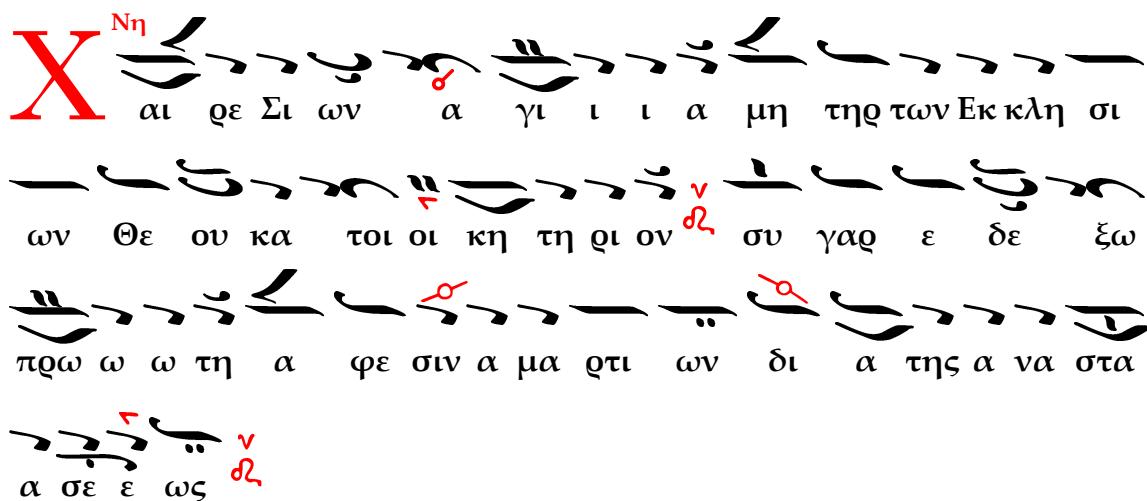
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ε ως ου αν τα πο

 δως μοι **ρ**

K^{Nη}
 ν ν ρι ε Κυ ρι ε μη α προ ρι ι ψης η μας
 α πο του προ σωπουσου **ρ** αλ λα εν δο κησοντου ε
 λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως **ρ**

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέχραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα κου

 σον της φω νης μου **ρ**

X^{Nη}
 αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τηρ των Εκ κλη σι
 ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον **ρ** συ γαρ ε δε ξω
 πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα
 α σε ε ως **ρ**

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα **Ἄ** **Ἄ** **Ἄ** εις την φωνην **Ἄ**

της δε η σε ως μου **Ώ**
O^{Nη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γοςπδο των αι ω νων
γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος
εκ της α πει ρο γα μου σαρ κωθεις **Ώ** βου λη η σει σταυ
ρω σιν θα να του ν πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα
αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα
α σε ε ως **Ώ**

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; **Ἄ** **Ἄ** **Ἄ** **Ἄ** **Ἄ** **Ἄ** **Ἄ** **Ώ**
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν **Ώ**

T^{Nη} ην εκ νε κρων σου α να στασιν δο ξο λο γου μεν
χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρωσας **A** δα μι αι ον
γε ε νος εκ της του **A** δου τυ ραν νι δος **Ώ** και ε
δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος **Ἄ** **Ώ** ζω ην αι ω νι
ον και το με γα ε ε λε ε ος **Ώ**

Στίχ. Κ'. ᾧ Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,

Ἄλλη πιστενή ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Δι ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ γι ε Θε ου μο νο γε νες

ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ τα α

φουντρι η η με ε ρος

Τοῦ Ἀποστόλου, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σήν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θειγγόρον σε παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Στίχ. Η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος ...

Στίχ. Θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἔλαύνοντα, ἀθεῖας τὴν ἄχλύν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Στίχ. Ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἔνδοξε, κατεφώτισας· οὓς ἀναδείξας Ἰάκωβε, υἱὸὺς διὰ

πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, τούτου πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Ἄχος Πα φ

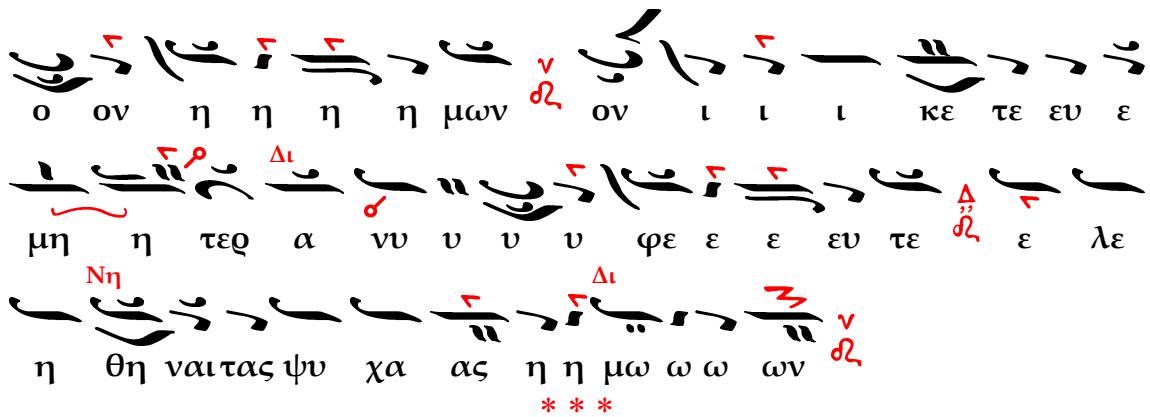
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι γι ω Πνε ευ μα α α τι

T ην τε Θει 8 Πνευ μα τος σα φως χα ριν δε ξα με ε νος της ι ε ρω τα α της χο ρει ας των Α πο ο στο ο λων συν α ριθ μι ος I α κω βε γε ε ε γο ο ο νας ο θεν και 8 ρα α νο ο ο θεν την φε ρο με ε ε νην πο ο τε πνο η ην βι ι ι αι αι αι αι αν πν ρι νηγλωσση εμ πνε ευ σθεις την των ε θνω ω ω ων α καν θω ω ω δη ε φλε ξας α θε ο ο ο τηη η η τα χρι στο ο ο ον τον Θε ε ον θε ο κη η η ρυξ ι κε ε ε τε ε ε εν ε δη τε σω θη η ναι τας ψυ ν χας η μω ων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἅγιος Πάτερ Νησιών 2

Kαι νυν υπέρ και α α ει και εις ταξιδιώτεροι
 ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
Oυ δι α
 βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
 φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης
 γης ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις
 συ να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε
 ε ε νυγαρ α α γνης σαρ καπροσ λα α α βο με ε
 νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η
 η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ι γι νι ος
 δι πλους τη ην φυ ν ν ν ν σιν αλλ ου την ν ν
 πο ο ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε λει ο
 ον αν τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω πον
 α λη θως κη ρη ν ν ν ν ντ το ο ο ον
 τες ο μο λο ο γην ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο ο

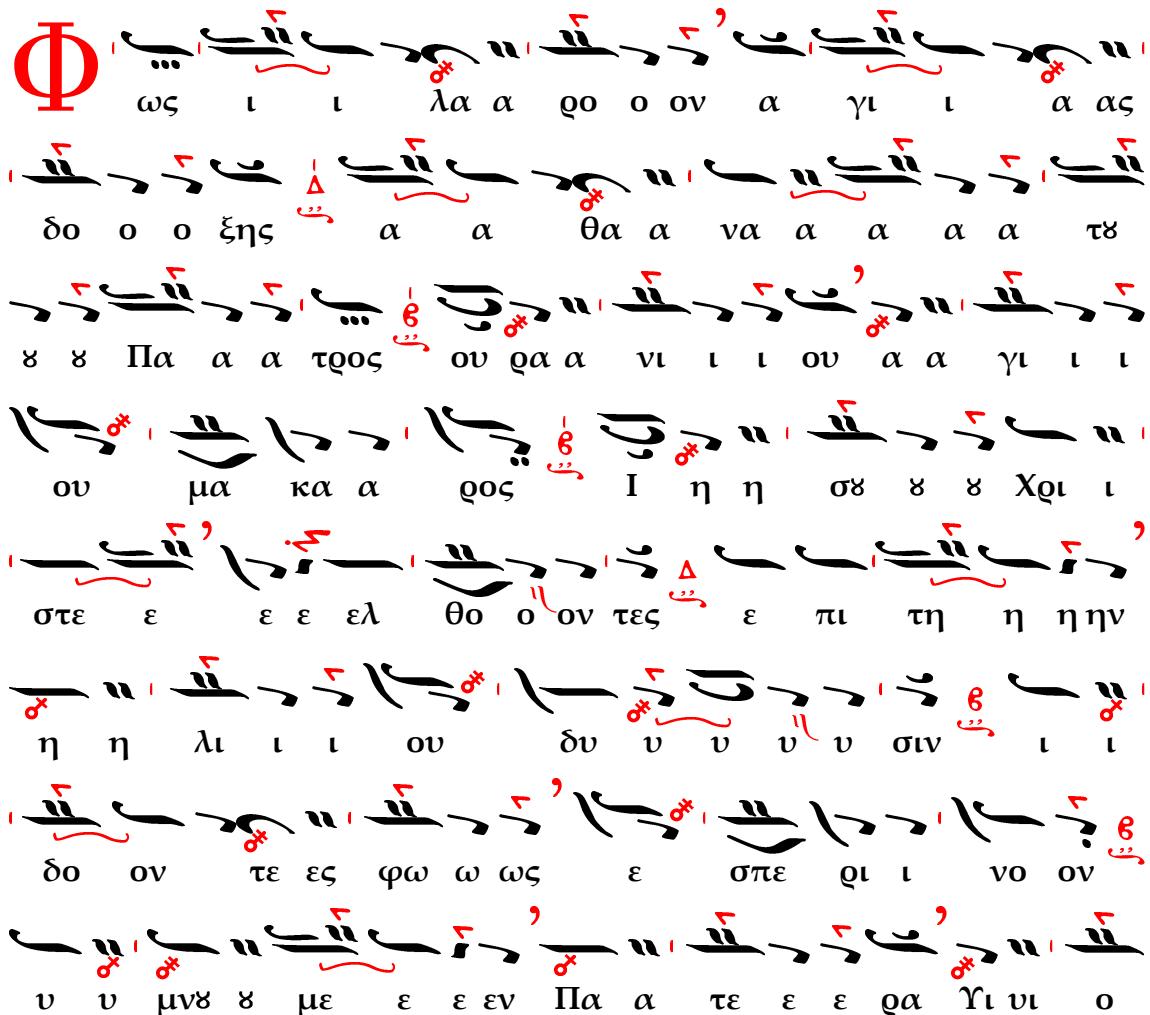

Εἴσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γεὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς: * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ίλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἄγαρος οὐδὲν Διὸς

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

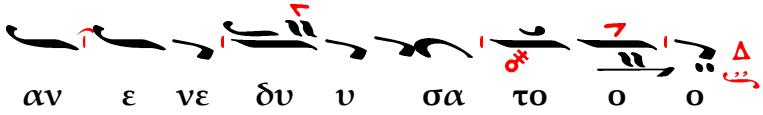
Ἔχος τὴν Διόθη

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Ο κ ρ ν ῥ π ι σ ε β α σ ι τ λ ε ν σ ε ν Δ ε ν
π ρ ε π ει αν ε ν ε δ ν υ σ α τ ο

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο κυριος ε βασιλευ σεν ευ πρεπει

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

**Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς
ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).**

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
ἡμῶν εἴπωμεν.**

**Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος**).**

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.**

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.**

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.**

**Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.**

Ο ἱερεύς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄχος πᾶς Νη 2

A ^{Nη}

νηλ θες ε πι σταυ ρου I η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η
η η α θα να τος προς τους εν σκο τει το φως το α λη

 θι νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα

 σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα α

 σοι

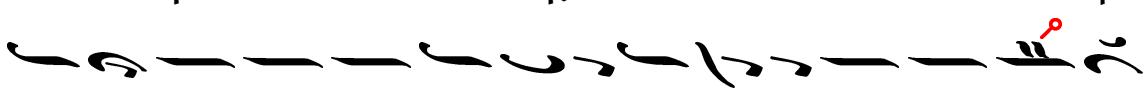
Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὃν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
 τὸ δὲ Ἀμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
 και πε ρι ι ε ζωσα το

X
 ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε

 κρωνψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ

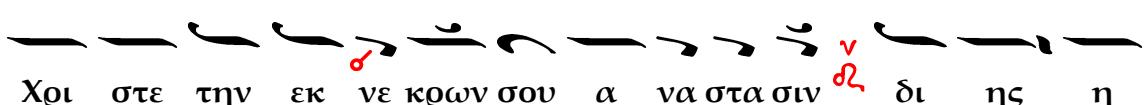
 αλ λη λων δι ε τε με της α χραν τον μεν ψυ χης εν

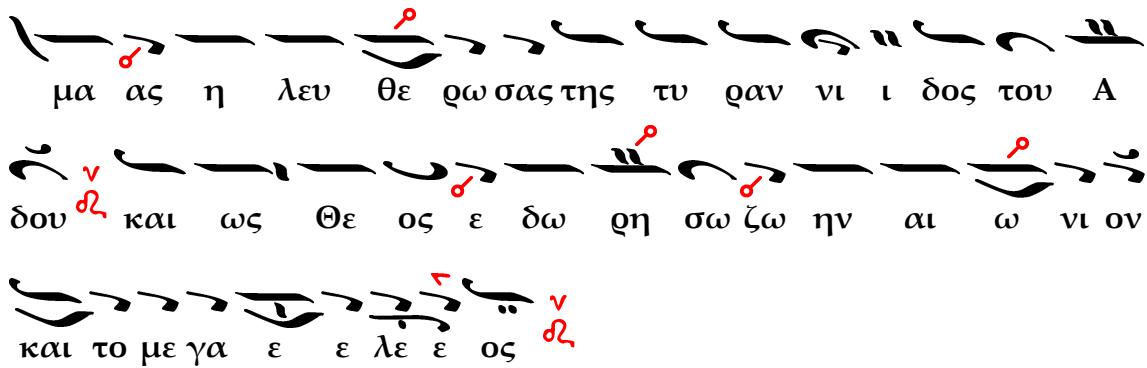
 A δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω

 δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα

 του Λυ τρω του ουτωνψυ χω ων η η μων

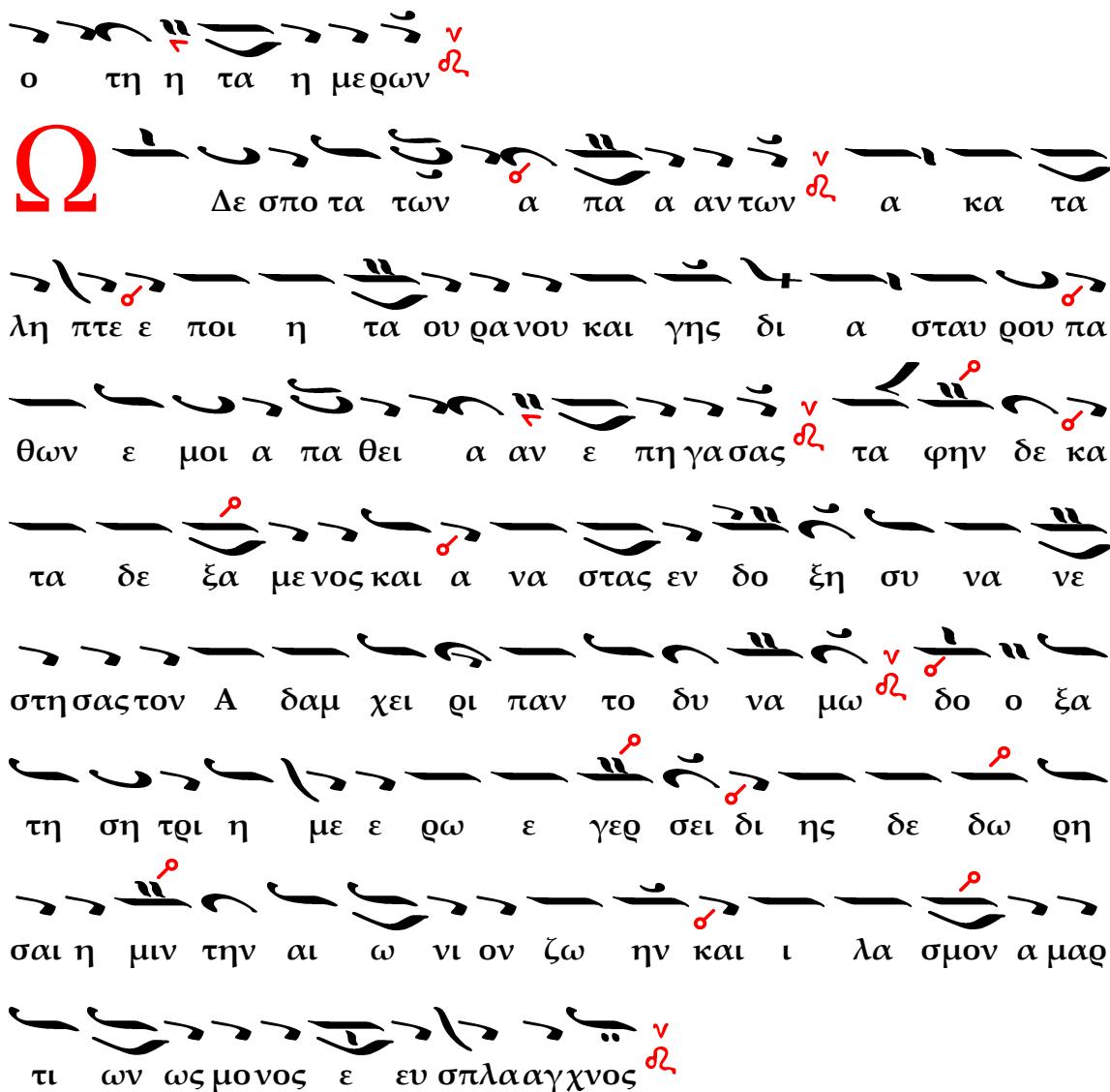
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
 η τις ου

 ου σα α λευ θη σε ται

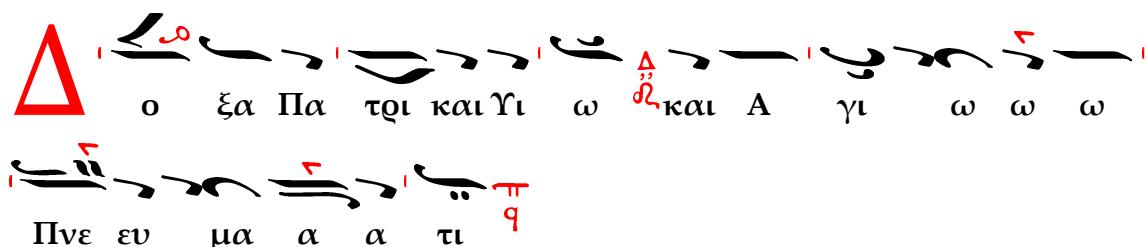
Ψ
 αλ μοις και ν ν υμνοις δο ξο λο γου μεν

 χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η

 μα ας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α
 δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον
 και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εις μα κρο

 ο τη η τα η μερων
Ω Δε σπο τα των α πα α αντων α κα τα
 λη πτε ε ποι η τα ου ρανου και γης δι α σταυ ρου πα
 θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας τα φην δε κα
 τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη συ να νε
 στησας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω δο ο ξα
 τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε δω ρη
 σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ
 τι ων ως μονος ε εν σπλααγχνος

Ἔχος πά πα φ

 ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε εν μα α α τι

Πα ι στω ως πα νη γν φι ι ι ζο ο ο ο
Δι μεν **υ** την παν σεπ τον η με φαν της ση ης μνη η μης **Δι**
Πα σε α νυ μνχν τες I α κω ω βε E ε ε ε εν
δο ο ο ο ξε **η** χως Αλ φαι αι αι 8 νι νι
Δι ον **υ** αλλ ως τχ χρι στα A α πο στο ο λον **η** και κη η
Πα η η φυ ν ν ν κα **η** της αν τχ αφ φη τχ 8 σαρ
κω ω ω ω σε ε ε ε ως **η** ο ο ο ο θεν τω
Κε δε σπο τι ι κω ω θρο ο ο νω **υ** συν A σω μα τοις α
ει ει πα φι στα α α με ε ε ε νος **η** και A πο
Πα στο ο ο λων και Mα αφ τν ν ν ν φων χο ο
ο φοις **η** εκ τε νως ι κε ε ε ε τε ε ε εν ε
Πα τχ σω θη η η η ναι η η μας **η** τον Σω τη φα α
και Θε ε ο ο ο ο ον η μω ω ω ων **η**
Και νυν. Θεοτοκίον. Όμόγχον.

K αι νυ ν ν ν ν και α α ει **η** και εις
τχς αι αι ω ω ω νας **η** των αι ω ω νων α α α

μην Δ
N Πα α ος και αι πν λη ν ν πα α α αρ χεις
 πα λα τι ον και θρο νος του Βα σι ι λε ε ως παρ θε
 ε ε νε πα αν σε ε ε μνε Δ δι ης ο λν τρω ω
 Κε πα της μου χρι στο ος ο ο Κυ ν ν φι ι ι ος Πα τοις
 εν σκο τει κα θε εν δου σι ιν ε ε πε ε ε ε
 ε φα α α α νεν Δ Η λι ος ν πα α αρ χω ων δι
 και αι ο συ ν ν νης Δ φω τι σαι θε λων ους ε πλα α
 σε Πα κατ ει κο να ι ι δι ι αν χει φι ι ι τη ε
 ε α α αν του Δ δι ο πα α νν μνη η τε ως
 μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αν το ο ον κε κτη
 με ε ε ε νη Πα α δι α λει πτως πρε σβε εν ε ε σω
 θη η ναι τα ας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω ω
 ων Δ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἦ τοῦ ἱερέως ἦ

Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἄχος Λόγος Γαζ

E ————— ————— ————— ————— —————
ξ ν ψους κε τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
———— ————— ————— ————— ————— —————
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον Ρ ι να η μας ε λευ
———— ————— ————— ————— ————— —————
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις

η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου.

 Γα φ

πο ο στο λε α γι ε Ι α κω βε
πρεσβευε τω ε λε η μο νι Θε ω   ναπταισμα των

α φε ε σιν πα ρασχηταις ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

γε ε νους η μων α νυ μνουμεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

ος σουκαι Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κατα δε ξα

α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

ως φι λαν θρω πο ο ος

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ό προεστώς (ἢ ὁ ἀναγνώστης).

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία.

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς:

Ο ὅν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο Ἱερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * * *